

## Arrest

nr. 195 205 van 20 november 2017  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Tijl Uilenspiegellaan 17  
2050 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar. U bent een etnische Pasjtoen en een soennitische moslim.*

*U hebt Afghanistan verlaten in het voorjaar van 2015 omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw district en u vreesde ofwel door taliban ofwel door daesh te zullen worden gerekruteerd.*

*U kwam in België aan op 28 juli 2015, waar u de volgende dag een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara; de taskara van uw vader; twee enveloppes.

#### B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd genomen op datum van 14 augustus 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De taskara die u in het kader van uw asielverzoek aanbracht is niet van aard deze conclusie te wijzigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 2 en zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw recente herkomst uit het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar niet geloofwaardig is. Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering hier uw hele leven tot aan uw vertrek te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 3 en zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 10).

Zo hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd over waar precies in het district Achin u uw hele leven hebt doorgebracht. Zo stelde u bij de DVZ dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan in de wijk Nargosa van het dorp Abdel Khail hebt doorgebracht (zie vragenlijst DVZ dd. 29.01.2016, punt 10). Toen u echter met de benaming Nargosa geconfronteerd werd in de loop van uw eerste interview voor het CGVS, stelde u dat u deze benaming wel hebt gehoord maar dat u er niet geweest bent omdat u er geen zaken had (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 13). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS stelde u echter spontaan dat u soms met vrienden naar Nargosa ging om daar de schrijnen en de bazaar te bezoeken (zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 7). Er mag redelijkerwijze verwacht worden dat u eenduidiger verklaringen zou kunnen afleggen over waar u uw hele leven van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit uw vaderland hebt gewoond.

Daarnaast wordt opgemerkt dat de lokale geografie van uw eigen regio veel hiaten vertoont. Zo kunt u het dorp Nargosa, waarvan u zowel bij de DVZ als het CGVS beweerde dat het tot uw dorp Abdel Khail behoorde, niet correct lokaliseren (zie supra en zie vragenlijst CGVS dd. 29.01.2016, punt 10; zie

gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 13 en zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 6). In het kader van uw eerste interview stelde u dat u eerst dat u denkt dat Nargosa aan de rechterkant ligt en stelde u vervolgens zich te herinneren dat Nargosa aan de achterkant van uw woonplaats ligt (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 13-14). In het kader van uw tweede gehoor voor het CGVS stelde u dat de weg naar het districtscentrum van Achin eerst langs Nargosa komt en vervolgens langs Damgal, hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat net het omgekeerde het geval is (zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 9). Ook blijkt u niet te weten dat Goranda en Teri buurdorpen van Nargosa zijn en kent u ook het nabijgelegen Ash Khail niet (zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 9). Bovendien is het vreemd dat u niet schijnt te weten dat Sra Kala de benaming is voor uw districtscentrum (zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 10). Bovendien schijnt u niet te weten dat het Ghani Khail district, dat aan uw district Achin grenst en waar bovendien Marko Bazaar, waar u met uw vader lever bakte en verkocht, gelegen is, vroeger bekend stond onder de naam Shinwar district -hoewel er op heden nog steeds met de naam Shinwar naar het district Ghani Khail wordt verwezen (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 3 en 10-11 en zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 7).

Bovendien is het treffend dat u wel op de hoogte bent van dodelijke incidenten die zich in uw district en het district Ghani Khail 6-7 jaar geleden zouden hebben voorgedaan, maar niet weet dat er in het district Ghani Khail op het Suikerfeest van 2013 nog 14 vrouwen en kinderen omkwamen toen een bom op een begraafplaats ontplofte (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 6-7 en 13). Gelet op het feit dat u in met uw vader in een bazaar in dit district lever verkocht, mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u van dit incident op de hoogte zou zijn.

Na voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw beweringen inzake uw afkomst. Hoewel uit uw uitgebreide kennis van de Shinwari-stam blijkt dat u oorspronkelijk uit deze regio afkomstig bent, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek in het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar hebt gewoond.

De door u neergelegde stukken kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Wat betreft uw taskara en de taskara van uw vader en moet opnieuw gesteld worden dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is (cf. supra). Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. In verband met de enveloppes wordt opgemerkt dat dit document enkel bewijst dat u vanuit Afghanistan post bereikte, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk heel uw leven te hebben doorgebracht in het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Abdel Khail heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bovendien legde u ook over uw vluchtmotieven tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde u bij de DVZ nog dat u nog niet persoonlijk benaderd was door de Taliban of Daesh, maar stelde u tijdens uw eerste interview voor het CGVS dat eerst de Taliban aan u vroegen om hen te vervoegen en dat Daesh daarna kwam (zie vragenlijst CGVS bij DVZ dd. 29.01.2016, punt 5). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het

aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15.09.2016 en 07.12.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er voor het CGVS op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS dd. 15.09.2016, p. 6). U werd op het einde van uw tweede gehoor voor het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u van uw geboorte tot aan uw vertrek in Abdel Khail in het district Achin van de provincie Nangarhar hebt gewoond (zie gehoorverslag CGVS dd. 07.12.2016, p. 12). U bleef echter vasthouden aan uw eerdere verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, b en c, en 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij wederom de schending aan van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en tevens laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 EVRM en van de artikelen 48/4, § 2, b en c, en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. In haar verzoekschrift citeert verzoekende partij verschillende van haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, stellende dat hieruit blijkt dat haar kennis over haar regio van herkomst geenszins beperkt is zoals verwerende partij stelt. Wat betreft haar kennis over het dorp Nargosa, stelt verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar uitleg voor de vastgestelde fout. Waar verwerende partij het haar kwalijk neemt dat zij niet op de hoogte is van een incident in 2013 in het district waar zij werkte, bemerkt verzoekende partij dat zij hier niet woonde en dat het niet redelijk is om van haar te verwachten dat zij incidenten in een ander district zou kennen, temeer daar dergelijke incidenten dagelijks plaatsvinden. Verzoekende partij voert tevens aan dat geen rekening gehouden werd met haar profiel als laaggeschoolde/analfabete, noch met haar psychologische toestand.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij op basis van de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing terecht tot de conclusie komt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekende partij uit het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar. In het bijzonder stelt verwerende partij vast dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar precies in het district Achin zij haar hele leven heeft doorgebracht, dat de lokale geografie van haar eigen regio veel hiaten vertoont, en dat het voorts treffend is dat verzoekende partij wel op de hoogte is van dodelijke incidenten die zich in haar district en het district Ghani Khail 6-7 jaar geleden zouden hebben voorgedaan, maar niet weet dat er in het district Ghani Khail op het Suikerfeest van 2013 nog 14 vrouwen en kinderen omkwamen toen een bom op een begraafplaats ontplofte. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen argumenten aanbrengt die van aard zijn voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij een aantal van haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal aanhaalt om aan te tonen dat zij wel degelijk uit het dorp Abdel Khail afkomstig is, bemerkt de Raad dat het gegeven dat verzoekende partij bepaalde zaken wel zou weten geen afbreuk doet aan voormelde vaststellingen die haar beweerde afkomst uit het dorp Abdel Khail geheel ondermijnen.

Wat betreft de bemerking van verzoekende partij in haar verzoekschrift dat haar niet verweten kan worden dat zij niet op de hoogte was van het incident dat plaatsvond in het district Ghani Khail op het Suikerfeest van 2013 gezien zij hier niet woonde en dergelijke incidenten dagelijks plaatsvinden,

bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij met haar vader in een bazaar in dit district lever verkocht, waardoor het wel degelijk opmerkelijk is dat zij van dit dodelijk incident, waarbij 14 vrouwen en kinderen omkwamen, niet op de hoogte is.

Wat betreft de bemerking van verzoekende partij betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen inzake haar band met de wijk Nargosa – bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij van haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de wijk Nargosa van het dorp Abdel Khail heeft doorgebracht, terwijl zij toen zij met de benaming Nargosa geconfronteerd werd in de loop van haar eerste interview voor het Commissariaat-generaal stelde dat zij deze benaming wel heeft gehoord maar dat zij er niet is geweest omdat zij er geen zaken had, om dan vervolgens tijdens haar tweede gehoor weer spontaan op te merken dat zij soms met vrienden naar Nargosa ging om daar de schrijnen en de bazaar te bezoeken – dat geen rekening gehouden werd de verklaring die zij hiervoor gaf tijdens haar gehoor, stelt de Raad vast dat verzoekende partij tijdens haar gehoor deze tegenstrijdige verklaringen tracht te verklaren door de uitleg dat zij niet geslapen had en daardoor een fout had gemaakt (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 07/12/2016, p. 7). De Raad acht het evenwel niet aannemelijk dat verzoekende partij, zelfs indien zij vermoeid zou zijn geweest, zich zou vergissen over waar zij haar hele leven van aan haar geboorte tot aan haar vertrek uit haar vaderland heeft gewoond.

Waar verzoekende partij benadrukt dat zij laaggeschoold/analfabete is, bemerkt de Raad evenwel dat redelijkerwijs van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij eenduidige verklaringen kan afleggen over waar zij haar hele leven van aan haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan heeft gewoond, dat zij overtuigende verklaringen kan afleggen over naburige dorpen en districten en dat zij op de hoogte zou zijn van het incident in het district Ghani Khail op het Suikerfeest van 2013 waarbij 14 vrouwen en kinderen omkwamen toen een bom op een begraafplaats ontplofte, daar zij met haar vader in een bazaar in dit district lever verkocht. Het feit dat zij laaggeschoold/analfabete is, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien kan door de Raad niet worden ingezien waarom een zekere scholingsgraad zou vereist zijn om te antwoorden op vragen die de directe en persoonlijke leefomgeving van de betrokkene betreffen.

Wat ten slotte nog het betoog van verzoekende partij betreft dat rekening gehouden moet worden met haar psychologische toestand, merkt de Raad op dat verzoekende partij dienaangaande geen medisch attest bijbrengt, waardoor zij niet aantoonbaar dat zij omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Dit argument kan dan ook niet aanvaard worden ter verklaring van voormelde tegenstrijdigheden en onwetendheden.

2.2.5.1. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift haar vrees om slachtoffer te worden van de gedwongen rekruteringen. Zij verwijst in dit verband, wat betreft haar objectieve vrees, naar de “Guidelines” van het UNHCR, en naar, wat betreft haar subjectieve vrees, haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk heel haar leven te hebben doorgebracht in het dorp Abdel Khail van het district Achin in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar asielrelaas – tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde zij dat eerst de taliban aan haar vroegen om hen te vervoegen en dat daesh daarna kwam (administratief dossier, stuk 9, gehoorverslag CGVS d.d. 15/09/2016, p. 15-16) – dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De Raad wijst erop dat de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.6. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonbaar dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielinstanties niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van

zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 18 en 19), en dat verzoekende partij tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 15 september 2016 en 7 december 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT